ଦାନିଏଲଙ୍କର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶ ବାରୋ ନମ୍ବର

ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକବାଦର ଉନ୍ମୋଚନ: ଧନୁର୍ଦ୍ଧରରୁ ୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତକାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-03-02

> ଏବଂ ଦେବତା ସେହି ବାଳକଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା, ଓ ଅରଣ୍ୟରେ ବାସ କଲା, ଏବଂ ଧନୁର୍ଧର ହେଲା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 21:20.

ଇଶ୍ମାଏଲ ଜଣେ ଧନୁର୍ଧର ହେଲେ; ଏହା ଯୁଦ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ରୋମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ଠ ବିଚାରର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ।

> ବାବିଲୋନର ଦେଶରୁ ପଳାଇ ଓ ପଳାୟନ କରି ବାହାରୁଥିବାମାନଙ୍କର ସ୍ୱର, ସିଓନରେ ଆମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ, ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଶୋଧ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ। ବାବିଲୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର; ହେ ସମସ୍ତେ ଯେ ଧନୁଷ ଟାଣୁଛ, ତାହାର ଚାରିପାଖରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କର; ସେଥିରୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଳାଇବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ; ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ସେ ଯାହା କରିଛି, ସେହି ସବୁ ଅନୁସାରେ ତାହା ପ୍ରତି କର; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୋଧରେ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଗର୍ବ କରିଅଛି। ଯିରିମିୟ 50:28, 29।

ଧନୁର୍ଧରମାନେ ବାବିଲକୁ ତାହାର କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିଫଳ ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରୁ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସହ, ଯେବେ ବାବିଲର କ୍ରମାଗତ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> ତାପରେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେ କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାଠାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହେଉ, ଏବଂ ତାହାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାମାନଙ୍କରେ ଅଂଶ ନ ପାଉ। କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଦିଅ; ସେ ଯେ ପାତ୍ରରେ ପୁରିଥିଲା, ସେହି ପାତ୍ରରେ ତାହା ପାଇଁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପୁର। ସେ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ନିଜକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିଛି ଏବଂ ଭୋଗବିଳାସରେ ବାସ କରିଛି, ସେତେ ପରିମାଣରେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଶୋକ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହେ, ମୁଁ ରାଣୀ ହୋଇ ବସିଛି, ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ଏବଂ ମୁଁ କଦାପି ଶୋକ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4–7।

ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାଙ୍କର ମାତା ହାଗରଙ୍କୁ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରର ଅଧିକାରର ଉତ୍ତରାଧିକାର ପାଇବାରୁ ରୋକାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହିପରି, ଈର୍ଷ୍ୟା ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରେରକଶକ୍ତି ହେଲା, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ହେଲା। ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ସାରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ମାଏଲ ଓ ତାଙ୍କର ମାତା ଉପରେ ଆରୋପିତ ନିଷେଧ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି "ନିଷେଧ" ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଇତିହାସ ସାରା ଅବଧିରେ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣ ହେଇ ରହିଲା। ଇଶ୍ମାଏଲଙ୍କ ବଂଶଜମାନେ ଉଦ୍ଦାମ ପୁରୁଷ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦାମ ସ୍ୱଭାବ ଘୋଡ଼ାବଂଶୀୟ ଅରବୀୟ ବନ୍ୟ ଗଧା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହିପରି, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମୀୟ ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ରୂପରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି।

ଇସ ୍ଲାମ ହେଉଛି ଉତ୍ତ ର ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶ, ଏବଂ ଏହା ସଂଗତ ଯେ ସେହି ତିନିଟି ହାୟ ତିନିଟି ନିର୍ଦ୍ ିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଉତ୍ତ ର ବର୍ଷାର ପ୍ର ଣାଳୀ "ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି" ଅଟେ। ପ୍ର ଥମ ଦୁଇଟି ରେଖାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ ହାୟର ରେଖାକୁ ସ୍ଥ ାପିତ କରେ। ଏହି

ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ାଣୀମୂଳକ ରେଖା ସମସ୍ତେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନର କାଳକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରେ। ସେହି ତିନୋଟି ରେଖା ଉତ୍ତ ର ବର୍ଷା ଢାଳାଯାଉଥିବା କାଳକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ତୃତୀୟ ହାୟ 11 ସେପେ ଟ୍ବମ୍ ୍ବର 2001 ରେ ଆସିପହଞ୍ ିବାବେଳେ ଉତ୍ତ ର ବର୍ଷା ଛିଟିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା।

> "ଅନ୍ତ୍ୟ ବର୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷିବାକୁ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟକାଳକୁ ମଧ ସେହି ସମୟକାଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ସମୟକାଳକୁ ହବକ୍‌କୂକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଥିଲା। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସ ହବକ୍‌କୂକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ତାହା 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତରଣ କଲେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।

ହବକ୍‌କୁକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଦର୍ଶନର ଶେଷରେ ସେହି ଦର୍ଶନ "କହିବ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ ସେହି ଦୂତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ (କହିଲେ), ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ ସେହି ଦୂତ ଶପଥ କଲେ (କହିଲେ) ଯେ "ଆଉ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ।" ହବକ୍‌କୁକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦର ପ୍ରହରୀ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ତାରିଖରେ ଅବସ୍ଥିତ, କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରହରୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି।

1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଦୂତଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯିଏ ତାଙ୍କର ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ, ସେଠାରେ ପ୍ରହରୀମାନେ (ଜୋନ୍ସ ଏବଂ ୱାଗୋନର୍) ତୂରୀସ୍ୱର ପରି ନିଜମାନଙ୍କର "ସ୍ୱର" ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଯେପରିକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଦେଖାଇପାରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଲାଓଦିକୀୟା ପାଇଁ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001ରେ, ଯାହା 1888ର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରୁଣା ପଥଗୁଡ଼ିକ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଠାରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯାଇନଥିଲା। ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ଆସିଥିବା "ସ୍ୱର" ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ନିରାଶା ପରେ ସେ ଯଦି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିର୍ଭରତାରେ ପୁନଃ ଫେରିବେ, ତେବେ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଖ ହେବେ। ବିଳମ୍ବିତ ଦର୍ଶନଟି ଶେଷରେ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଆସିଲାବେଳେ, ସେହିଟି "କହିଲା"। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ହବକ୍‌କୂକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସମୟାବଧି, ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟାବଧିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରୁ ୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; ଏହି ସମୟଟି ହେଉଛି ସେହି ଅବଧି, ଯେଉଁଥିରେ ଶେଷ ବର୍ଷା ଢାଳାଯାଏ। ଏହା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ବୋଲିଥିବା ପଦ୍ଧତିଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଯେଉଁ ବିଶେଷ ସମୟ, ସେହି ସମୟକୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀୟ ରେଖାମାଳାରେ ପୁନଃପୁନଃ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ହବକ୍‌କୁକ ୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ ଏହିପରି ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେ ଏହା ମଧ ପୁନଃପୁନଃ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ।

“ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଆଗମନର ସମୟକୁ ଲାଗୁହେଉଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଯେଭଳି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମିତି ଶିକ୍ଷ ା ଓତପ୍ରେ ାତ ଭାବେ ବୁଣାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ର ଅନିଶ୍ଚ ିତତା ଓ ଅପେକ୍ଷ ାଭରା ସ୍ଥ ିତି ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଅନୁକୂଳ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ବିଶ୍ୱ ାସରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ଉତ୍ସ ାହିତ କରୁଥିଲା ଯେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସେମାନଙ୍କ ର ବୁଝିବାରେ ଅସ୍ପ ଷ୍ଟ ଥିଲା, ତାହା ଯଥାସମୟରେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ କରାଯିବ।”

“ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହବକ୍କୂକ 2:1–4 ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲା: ‘ମୁଁ ମୋର ପହରାସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେବି, ଏବଂ ମୀନାର ଉପରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବି, ଏବଂ ସେ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି, ଏବଂ ମୋତେ ତିରସ୍କାର କରାଯାଇଲେ ମୁଁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବି। ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଟିଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଲେଖ, ଯେପରି ପଢୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌଡ଼ି ପାରେ। କାରଣ ସେହି ଦର୍ଶନ ଏଯାଏଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ସେ କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ହେବ ନାହିଁ; ଯଦ୍ୟପି ତାହା ବିଳମ୍ବ ହୁଏ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ। ଦେଖ, ଯାହାର ପ୍ରାଣ ଅହଂକାରରେ ଫୁଲିଉଠିଛି, ସେ ତାହାର ଭିତରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ।’”

“୧୮୪୨ ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା—‘ଦର୍ଶନଟି ଲେଖ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଫଳକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଲେଖ, ଯେପରି ପଢୁଥିବା ଲୋକ ଦୌଡ଼ିପାରେ’—ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଚାର୍ଲ୍ସ ଫିଚ୍‌ଙ୍କୁ ଦାନିୟେଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା। ଏହି ଚାର୍ଟର ପ୍ରକାଶନକୁ ହବକ୍କୂକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାର ଏକ ପୂରଣ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ କେହି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ ଯେ ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଦର୍ଶନର ସିଦ୍ଧିରେ ଏକ ପ୍ରତୀତ ବିଳମ୍ବ—ଏକ ଅପେକ୍ଷାର ସମୟ—ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ନିରାଶା ପରେ, ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତୀତ ହେଲା: ‘ଦର୍ଶନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେ କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ; ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ କରେ, ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ସେ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ.... ଧର୍ମୀ ଲୋକ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ।’”

ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାନ୍ତ୍ୱନାର ଉତ୍ସ ହୋଇଥିଲା: “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କିପରି ପ୍ରବାଦ ଅଛି, ଯେ, ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହେଉଅଛି, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଉଅଛି? ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି.... ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ଫଳ ସିଦ୍ଧ ହେବ.... ମୁଁ କହିବି, ଓ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ; ତାହା ଆଉ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ।” “ଇସ୍ରାଏଲ-ଗୃହର ଲୋକମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖେ, ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପରେ ଘଟିବ, ଓ ସେ ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରେ। ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଛି, ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ।” ଯିହେଜ୍କେଲ 12:21–25, 27, 28।” The Great Controversy, 391–393.

ମିଲରାଇଟମାନେ କେବଳ ଏହିଭଳି ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବଂ ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ପୂରଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ ଯେ ଯେହି ଇତିହାସରେ ସେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଇତିହାସଟି ମଧ୍ୟ ଯିହିଜ୍କିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଏକଇ ଇତିହାସର ପରିଚୟ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ଫଳ,” ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଯେ ଇତିହାସ-ରେଖା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଠାରେ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ଫଳ ପୂରଣ ହୁଏ!

ଯେ ରେଖାମାନେ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର କାଳ ଏବଂ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ନିତ୍ୟ ଭାବେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ।

ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କର ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ସ୍ୱର ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ହବକ୍କୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପ୍ରହରୀର ସ୍ୱର ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ପ୍ରଥମ ହାୟ ମହମ୍ମଦ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ମହମ୍ମଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଇସଲାମର ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କର ମୁକ୍ତି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଇସଲାମର ସଂଯମ ସହ ଶେଷ ହୁଏ।

ଯେ ପଦ୍ଧତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା, ସେହିଟି ଯିଶାୟାଙ୍କର "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତି; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ ଓ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସମସ୍ତ ପଙ୍କ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟଭାବେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ଛାପ ରହିଥାଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ହାୟ, ମହମ୍ମଦଙ୍କ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ମହମ୍ମଦ ଦ୍ୱିତୀୟଙ୍କ ସହ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହି ଅବଧିକୁ ଯୁଦ୍ଧର ଦୁଇ ପ୍ରକାରରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ରୋମ ଉପରେ ଅସଂଗଠିତ ଆକ୍ରମଣ, ଯାହା ଆବୁବକରଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକୃତାର୍ଥରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ପରେ ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି, ଯେଉଁଠାରେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରଥମ ସଂଗଠିତ ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

"ପାଞ୍ଚ ମାସ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଧାରଣ କରେ, ଯାହା ତିନି ଶତ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଏବଂ ପନ୍ଦର ଦିନ। ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ଯେହେତୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଶେଷକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହିହେତୁ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଭାଜନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଥମ ହାୟର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମୋହରାଙ୍କନ ପରେ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାପରେ, "ପାଞ୍ଚ ମାସ" (ଏକ ଶତ ପଚାଶ ବର୍ଷ) ଆସେ। ଏହି ପାଞ୍ଚ ମାସ ଦୁଇଥର ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏକଥର ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦଶମ ପଦରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାପରେ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପୂର୍ବରୁ, ପଞ୍ଚଦଶ ପଦର "ଘଣ୍ଟା, ଦିନ, ମାସ ଓ ବର୍ଷ" (ତିନି ଶତ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଏବଂ ପନ୍ଦର ଦିନ) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଅଛି। ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଧାରାରେ, ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୁରୀମାନେ ମୋହରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତି।

"ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଦୁଇ ରେଖା, ପ୍ରଥମ ମହମ୍ମଦ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ଏକ ଆରମ୍ଭ ଓ ଏକ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବରେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖାରେ ଦୁଇଟି ପୃଥକ୍ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖାରେ ଗୋଟିଏ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିବାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାପର ଇତିହାସରେ, ଇସ୍ଲାମ ରୋମକୁ "ଆଘାତ" କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାପରେ, ଏହା ରୋମକୁ "ହତ୍ୟା" କରିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାପ ଥିଲା ବର୍ଚ୍ଛା, ତଲୱାର ଓ ତୀରର ଯୁଦ୍ଧ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାପ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଭାବେ ଗନପାଉଡରର ପରିଚୟ କରାଇଲା।

> "ପଦ 10। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁଚ୍ଛଗୁଡ଼ିକ ବିଛିମାନଙ୍କ ପରି ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁଚ୍ଛରେ ଦଂଶନ ଥିଲା; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲା। 11। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ରାଜା ଥିଲେ, ଯିଏ ଅଥାହ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଇବ୍ରାନୀ ଭାଷାରେ ଆବାଦ୍ଦୋନ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଆପୋଲ୍ଲିଓନ।"

> "ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଥ୍ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ତୁରୀର ଧ୍ୱନି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଯୋଗାଇ ଆସିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବିଦାୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଏଠାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ନୂତନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ—ଅର୍ଥାତ୍, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ କାଳାବଧିଗୁଡ଼ିକର—ପ୍ରୟୋଗକୁ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ହେବ।"

> "ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲା.—1. ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେମାନେ କେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଥିଲେ?—ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପରେ ସେମାନେ ବଧ କରିବାକୁ ଥିଲେ (ପଦ 15 ଦେଖନ୍ତୁ); 'ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶ,' ଅର୍ଥାତ୍ ରୋମୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ ଅଂଶ,—ଏହାର ଗ୍ରୀକ ବିଭାଗ।"

“୨. ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଥିଲେ? ୧୧ତମ ପଦ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉଛି।

“(1) ‘ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ।’ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷାର୍ଧ ସମୀପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମହମ୍ମଦାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ନେତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନାନା ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ନାଗରିକ ଶାସନ ନଥିଲା। ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷାର୍ଧ ସମୀପରେ, ଓଥମାନ୍ ଜଣେ ଏମିତି ଏକ ଶାସନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ଅଟୋମାନ୍ ଶାସନ, କିମ୍ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେଲା; ଏହା କ୍ରମେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ମହମ୍ମଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ ଏକତ୍ର ରାଜତନ୍ତ୍ରରେ ସଂଘଟିତ କଲା।”

“(2) ରାଜାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ। ‘ଯିଏ ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ ଅଟନ୍ତି।’ ଜଣେ ଦୂତ ବୋଲି କୁହିଲେ ସେ ଜଣେ ସନ୍ଦେଶବାହକ, ସେବକ, ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ—ଉଭୟ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ସେ ସବୁବେଳେ ଆତ୍ମିକ ସତ୍ତା ହୋଇନଥାଏ। ‘ଅଗାଧ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ,’ ଅର୍ଥାତ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଲାଗଲା, ସେଠାରୁ ଯେ ଧର୍ମ ବାହାରିଲା, ତାହାର ପ୍ରଧାନ ସେବକ। ସେହି ଧର୍ମ ହେଉଛି ମୋହମ୍ମଦୀୟ ଧର୍ମ, ଏବଂ ସୁଲତାନ ହେଉଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରଧାନ ସେବକ। ‘ସୁଲତାନ, କିମ୍ବା ଗ୍ରାଣ୍ଡ ସେନିଅର, ଯେପରି ସାଧାରଣତଃ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, ସେ ଏକେ ସମୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କାଲିଫ, କିମ୍ବା ମହାଯାଜକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି; ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆତ୍ମିକ ଗରିମାକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲୌକିକ ଅଧିକାର ସହିତ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି।’—World As It Is, p.361.”

“(୩) ତାହାର ନାମ। ଇବ୍ରୀୟ ଭାଷାରେ, ‘ଅବଦ୍ଦୋନ୍,’ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶକ; ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ, ‘ଅପୋଲ୍ଲିଓନ୍,’ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୂଳେ ନାଶ କରୁଥିବା, କିମ୍ବା ବିନାଶ କରୁଥିବା। ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ନାମ ଥିବାରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ସେହି ଶକ୍ତିର ନାମ ତୁଳନାରେ ତାହାର ସ୍ୱଭାବକୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ। ଯଦି ତେଣୁ, ଉଭୟ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ପରି, ସେ ଜଣେ ବିନାଶକ। ଏହିପରି ସ୍ୱଭାବ ହିଁ ସଦା ଓଟୋମାନ୍ ଶାସନର ଥିଲା।”

“କିନ୍ତୁ ଓଥମାନ ଗ୍ରୀକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ କେବେ କଲା?—ଗିବନଙ୍କ ଅନୁସାରେ, Decline and Fall, etc., ‘ଓଥମାନ ପ୍ରଥମେ ଜୁଲାଇ 27, 1299 ତାରିଖରେ ନିକୋମିଡିଆର ଭୂଭାଗରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ।’”

“କେତେକ ଲେଖକଙ୍କର ଗଣନା ଏହି ଧାରଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି କାଳଟି ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେବା ଉଚିତ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଏକ ତ୍ରୁଟି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ଜଣେ ରାଜା ଥିବାକୁ ଥିଲା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନେ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବାକୁ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଏହି କାଳଟି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇପାରୁନଥିଲା, ଯାହା, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, July 27, 1299 ଥିଲା।”

“ଏହି ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁକୁ ଆଧାର କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି 1୫୩୫ ମସିହାରେ ଜେ. ଲିଚଙ୍କ ଦ୍ୱାରା Christ’s Second Coming, etc. ନାମକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା।”

“‘ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଥିଲା।’ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଆଦେଶ ବିସ୍ତାରିତ ଥିଲା—ନିରନ୍ତର ଲୁଟପାଟ ଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ରାଜନୈତିକ ଅର୍ଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ‘ପାଞ୍ଚ ମାସ,’ ପ୍ରତି ମାସକୁ ତିରିଶି ଦିନ ହିସାବରେ, ଆମକୁ ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ଦିନ ଦେଉଛି; ଏବଂ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ହେତୁ, ସେମାନେ ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଜୁଲାଇ 27, 1299 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଏହି ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ 1449 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ସେହି ସମସ୍ତ ଅବଧି ଜୁଡ଼ି ତୁର୍କମାନେ ଗ୍ରୀକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ପ୍ରାୟ ନିରନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ, ତଥାପି ତାହାକୁ ବିଜୟ କରିପାରି ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଗ୍ରୀକ ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକକୁ ଦଖଲ କରି ଧାରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲରେ ଗ୍ରୀକ ସ୍ୱାଧୀନତା ବଜାୟ ରହିଥିଲା। କିନ୍ତୁ 1449 ମସିହାରେ, ଏହି ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତି ସମୟରେ, ଗୋଟିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା, ଯାହାର ଇତିହାସ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତୁରୀ ଅଧୀନରେ ମିଳିବ।” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505–507.

ଉରିୟା ସ୍ମିଥ୍ ଜୋସିୟା ଲିଚ୍ଙ୍କର ଏକ ଶତ ପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷର ଗଣନାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ସମାପ୍ତ ହେବା ସହିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତୂରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତିନି ଶତ ଏକାନବେ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପାଇଁ ଏକ ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହି ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଇଟି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିଚ୍ଙ୍କର ପୂର୍ବାନୁମାନ ଉପରେ ମତାମତ ଦେଇ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ:

> "1840 ମସିହାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚମତ୍କାରକ ପୂରଣ ବ୍ୟାପକ ଆଗ୍ରହକୁ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କଲା। ତାହାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମୁଖ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଜୋସିଆ ଲିଚ୍, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨ ର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରକାଶନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଅଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନର ପୂର୍ବକଥନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଗଣନାନୁସାରେ, ଏହି ଶକ୍ତି ... 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ ପରାଜିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲରେ ଅଟୋମାନ ଶକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରେ। ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏହିପରି ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ।'"

> "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ସମୟରେ, ତୁର୍କୀ ତାହାର ରାଜଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ୟୁରୋପର ମିଳିତ ଶକ୍ତିମାନ୍ମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ରଖିଲା। ଏହି ଘଟଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପୂରଣ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା, ଅନେକ ଜନ ମିଲର ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସଠିକତା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା। ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମିଲରଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ତାଙ୍କ ମତାମତର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରକାଶନ—ଉଭୟରେ; ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଭାବରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 334, 335.

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଦୁଇଟି ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟୋନ୍ୟାଶ୍ରିତ ଭାବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ହାୟ ମୋହରାଙ୍କନର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଇତିହାସରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ମୋହରାଙ୍କନର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଅଟେ। ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରେ, କାରଣ, ଯେପରି ସେହି ଇତିହାସରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ସେପରି ଏହି ଅବଧି ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ। ପ୍ରଥମ ଅବଧି ପ୍ରଥମ ମହମ୍ମଦ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହମ୍ମଦ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବଧି "ଯେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି, ତାହାର ଚାରିଟି ଶୃଙ୍ଗରୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ "ସ୍ୱର" ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ, ଯିଏ "ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଆକାଶ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ, ପୃଥିବୀ ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ, ସମୁଦ୍ର ଓ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି," ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହୁଛନ୍ତି, "ଏପରେ ଆଉ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ।"

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଗତକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ମହାନ ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ ମନରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଦ୍ଭୁତ କରାଇ ପାରେ, ସେହି ସବୁ ତାହାର ଶୟତାନୀ ମହିମାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବ ଏବଂ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପରାଧ ଅଟେ। ଆମ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ମହାନ ଗୌରବରେ ଶୀଘ୍ର ଆଗମନର ସୁସମାଚାର ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଏବଂ 1840 ମସିହାରେ ଏହାର ପ୍ରଘୋଷଣରେ ଅନେକ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିଲା।" Manuscript Releases, volume 9, 134.